Svensk författningssamling

SFS 2001:451

Utkom från trycket
den 15 juni 2001

Förordning
om ändring i jaktförordningen (1987:905);

utfärdad den 31 maj 2001.

Regeringen föreskriver[1] i fråga om jaktförordningen (1987:905)[2]

dels att 29 a § skall upphöra att gälla vid utgången av år 2001,

dels att 6, 9 b–11, 12 a–15, 20, 21, 23 a, 27, 28, 31 och 46 §§ samt bilagorna 3 och 4 skall ha följande lydelse,

dels att det i förordningen skall införas två nya paragrafer, 15 a och 15 b §§, samt en ny bilaga, bilaga 5, av följande lydelse,

6 § För områden där det finns fasta stammar av björn, varg, järv eller lo, får Naturvårdsverket efter samråd med länsstyrelsen genom föreskrifter eller beslut i det enskilda fallet ge tillstånd till jakt efter vissa exemplar av sådana djur och i ett begränsat antal.

En förutsättning för att jakt enligt första stycket skall kunna tillåtas är att det inte finns någon annan lämplig lösning och att jakten inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde. Jakten måste dessutom vara lämplig med hänsyn till stammarnas storlek och sammansättning samt ske selektivt och under strängt kontrollerade förhållanden.

9 b § I föreskrifter eller beslut som avses i 6, 11, 14 och 15 §§, 20 § 2 samt 21, 23 a, 24, 27, 29 och 31 §§ skall det anges

1. vilka arter som berörs och antalet djur som får fällas,
2. vilka medel och metoder som får användas,
3. vilken tid och vilket område som avses,
4. de villkor som i övrigt behövs för att så långt som möjligt undvika skador eller olägenheter av betydelse för den berörda artens bestånd,
5. den kontroll som kommer att ske.

10 § Vid jakt får endast sådana vapen och andra jaktmedel användas som uppfyller de krav som Naturvårdsverket föreskriver.

[1] Jfr prop. 2000/01:57, bet. 2000/01:MJU9, rskr. 2000/01:79 samt rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7, Celex 31992L0043), senast ändrat genom direktiv 97/62/EG (EGT L 305, 8.11.1997, s. 42, Celex 31997L0062), och rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (EGT L 103, 25.4.1979, s. 1, Celex 31979L0409), senast ändrat genom direktiv 97/49/EG (EGT L 223, 13.8.1997, s. 9, Celex 31997L0049).

[2] Förordningen omtryckt 2000:1216.

I fråga om vilda fåglar, björn, varg, järv, lo, utter, bäver, valar och fladdermöss samt i fråga om annat vilt som i bilagan till artskyddsförordningen (1998:179) har markerats med N, n eller F är det förbjudet att för fångst eller dödande använda medel eller metoder som anges i *bilaga 5* till denna förordning eller andra medel eller metoder som inte är selektiva och som lokalt kan medföra att populationen av arten försvinner eller utsätts för en allvarlig störning. Snaror får dock användas för jakt efter dalripa och fjällripa norr om 58° nordlig bredd.

Vid jakt med skjutvapen får vapnet inte gillras.

11 §[3] Fångstredskap skall vara av godkänd typ för att få användas.

Naturvårdsverket prövar efter samråd med Statens jordbruksverk frågor om godkännande av fångstredskap.

Den som ansöker om godkännande skall betala en avgift enligt föreskrifter som meddelas av Naturvårdsverket.

12 a §[4] Vilt som har fångats i fångstredskap skall vid vittjningstillfället omedelbart avlivas eller återges friheten.

Första stycket gäller inte vid fångst i vilthägn av den viltart som hägnet är avsett för.

Vid avlivning av djur som har fångats med fångstredskap gäller inte bestämmelserna om jaktmedel.

13 §[5] Bekämpningsmedel får användas för att döda mullvadar, sorkar (utom bisam), lämlar, råttor, skogsmöss och husmöss, om medlet har godkänts för sådan användning enligt förordningen (1998:947) om bekämpningsmedel eller förordningen (2000:338) om biocidprodukter.

14 §[6] Fast belysning vid väg eller byggnad som satts upp i annat syfte än att underlätta jakten får användas vid jakt efter vildkanin, rödräv, mårdhund, grävling, mink, mård, tvättbjörn eller vildsvin. Vid jakt efter dessa djur får vidare ficklampa eller annan liknande lampa användas

1. när djuret skall avlivas i samband med jakt med ställande hund,
2. för jakt vid gryt eller lya, eller
3. när ett fångstredskap vittjas.

15 § Naturvårdsverket får meddela föreskrifter eller i det enskilda fallet besluta om användning av andra jaktmedel än vad som följer av denna förordning.

Naturvårdsverket får i det enskilda fallet medge undantag från

1. förbudet i 10 § andra stycket att använda vissa jaktmedel och metoder,
2. kravet i 11 § att fångstredskap skall vara av godkänd typ,
3. kravet i 12 a § att fångat vilt skall omedelbart avlivas eller återges friheten,
4. förbudet att vid jakt använda belysning utöver vad som är tillåtet enligt 14 §, om det är fråga om jakt som avses i 27 § eller 31 § första stycket.

[3] Ändringen innebär att fjärde stycket upphävs.
[4] Ändringen innebär att tredje stycket upphävs.
[5] Ändringen innebär att andra stycket upphävs.
[6] Ändringen innebär bl.a. att andra och tredje styckena upphävs.

15 a § Länsstyrelsen får i det enskilda fallet besluta

1. att ett godkänt bekämpningsmedel som avses i 13 § får användas för att döda fåglar som orsakar allvarliga skador eller olägenheter för människors hälsa,

2. om undantag från förbudet att vid jakt använda belysning utöver vad som är tillåtet enligt 14 §, om det är fråga om annan jakt än som avses i 27 § eller 31 § första stycket.

Om flera län är berörda, prövas frågan av länsstyrelsen i det län där huvuddelen av marken är belägen.

15 b § I fråga om vilda fåglar, björn, varg, järv, lo, utter, bäver, mård, iller, skogshare och fladdermöss samt i fråga om annat vilt som i bilagan till artskyddsförordningen (1998:179) har markerats med N, n eller F får föreskrifter eller beslut enligt 15 eller 15 a § denna förordning meddelas endast om

1. det inte finns någon annan lämplig lösning,

2. upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde inte försvåras, och

3. föreskriften eller beslutet behövs för att en sådan begränsad jakt som avses i 6 § skall kunna genomföras eller behövs av något sådant skäl som anges i 23 a § eller 31 § första stycket denna förordning.

20 § Trots bestämmelsen i 31 § första stycket jaktlagen (1987:259) gäller följande.

1. Jakt får bedrivas från båt försedd med motor under förutsättning att motorn är avstängd och minst en minut förflutit sedan motorn stängts av.

2. Den som jagar för att förebygga skada av vilt får använda ett motordrivet fordon vid jakt som bedrivs på särskilt uppdrag av den eller de kommunala nämnder som fullgör uppgifter inom miljö- och hälsoskyddsområdet.

3. Motordrivna fordon får användas vid jakt i vilthägn efter den art som hägnet är avsett för.

Första stycket 2 och 3 gäller inte vid jakt som avser vilda fåglar, björn, varg, järv, lo, utter, mård, iller, bäver, skogshare, sälar, valar, fladdermöss eller som avser annat vilt som i bilagan till artskyddsförordningen (1998:179) har markerats med N, n eller F.

21 § Utöver vad som följer av 20 § får Naturvårdsverket i det enskilda fallet medge undantag från förbudet i 31 § första stycket jaktlagen (1987:259) i fråga om jakt efter björn, varg, järv, lo, utter, valar och fladdermöss samt när det är fråga om jakt som avses i 24 eller 27 § eller 31 § första stycket 1 denna förordning. I övriga fall får länsstyrelsen besluta om sådant undantag. Om flera län är berörda, prövas frågan av länsstyrelsen i det län där huvuddelen av marken är belägen.

I fråga om vilda fåglar, björn, varg, järv, lo, utter, bäver, mård, iller, skogshare, vikare, valar och fladdermöss samt i fråga om andra vilt levande djurarter som i bilagan till artskyddsförordningen (1998:179) har markerats med N, n eller F får undantag medges endast om

1. det inte finns någon annan lämplig lösning,

2. upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde inte försvåras, och

3. undantaget behövs för att en sådan begränsad jakt som avses i 6 § skall kunna genomföras eller behövs av något sådant skäl som anges i 23 a § eller 31 § första stycket denna förordning.

23 a § Om det inte finns någon annan lämplig lösning och om det inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde, får beslut om jakt som avses i 24, 25, 27 och 29 §§ meddelas

1. av hänsyn till allmän hälsa och säkerhet eller av andra tvingande skäl som har ett allt överskuggande allmänintresse,

2. av hänsyn till flygsäkerheten,

3. för att förhindra allvarlig skada, särskilt på gröda, boskap, skog, fiske, vatten eller annan egendom,

4. för att skydda vilda djur eller växter eller bevara livsmiljöer för sådana djur eller växter.

Ett beslut som avses i första stycket får även avse rätt att göra ingrepp i fåglars bon eller förstöra fåglars ägg.

27 § Om det behövs för att förhindra att björn, varg, järv, lo, säl eller örn orsakar skador får Naturvårdsverket ge tillstånd till jakt. Detsamma gäller om ett enskilt djur av arterna björn, varg, järv, lo eller örn orsakar allvarliga skador eller olägenheter. Naturvårdsverket får i fall som avses i andra meningen föreskriva att beslut om jakt på björn och lo får meddelas av länsstyrelsen. Sådana föreskrifter får dock endast avse län med fasta stammar av björn eller lo.

I beslutet om tillstånd skall bestämmas hur det skall förfaras med fångat eller dödat djur.

När tillstånd meddelas enligt första stycket får myndigheten medge undantag från 31 § första stycket jaktlagen (1987:259) och också medge att jakten bedrivs på annans jaktområde.

28 § Har en björn, varg, järv eller lo angripit och skadat eller dödat tamdjur och finns det skälig anledning att befara ett nytt angrepp, får tamdjurets ägare eller vårdare utan hinder av fredning eller bestämmelserna i 9 § döda det angripande djuret, om det sker i omedelbar anslutning till angreppet. Sådan jakt är dock inte tillåten inom nationalpark.

Jakt som avses i första stycket får ske på annans jaktområde.

31 § Även om jakt annars inte är tillåten får genom föreskrifter eller beslut i det enskilda fallet

1. Naturvårdsverket ge tillstånd till jakt om det behövs för forsknings- eller utbildningsändamål, för återinplantering eller återinförande av en art eller för den uppfödning som krävs för detta,

2. länsstyrelsen ge tillstånd till en selektiv jakt efter ett litet antal djur under strängt kontrollerade förhållanden, om det behövs för att tillgodose viltförvaltningen.

En förutsättning för att jakt enligt första stycket skall kunna tillåtas är att det inte finns någon annan lämplig lösning och att jakten inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde. Tillstånd enligt första stycket 2 får endast avse jakt

efter vissa exemplar och i ett begränsat antal, om jakten avser björn, varg, järv, lo, utter, vikare, valar eller annat vilt som i bilagan till artskyddsförordningen (1998:179) har markerats med N eller n.

Länsstyrelsen skall årligen till Naturvårdsverket lämna de uppgifter om medgivna tillstånd som verket begär.

46 § En viltvårdsnämnd består av elva ledamöter utom i Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län där tolv ledamöter ingår i nämnden. Länsstyrelsen utser ledamöterna för högst fyra år. Två politiska företrädare utses efter förslag av landstinget. En ledamot utses efter förslag av skogsvårdsstyrelsen och två ledamöter efter förslag av jägarnas organisationer för länet. I viltvårdsnämnden i Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län skall en ledamot representera renägarna i länet och utses efter förslag av Sametinget. Av de övriga ledamöterna skall två representera frilufts- och naturvårdsintresset. En ledamot skall ha särskild kunskap i frågor om trafiksäkerhet och vilt. De återstående tre ledamöterna skall företräda ägarna av jordbruksmark och skogsmark. Länsstyrelsen utser den ene av de politiska företrädarna till ordförande och den andre till vice ordförande. För varje ledamot finns en personlig ersättare som utses på samma sätt som ledamoten.

Vid handläggning av ärenden som kräver särskild sakkunskap får nämnden anlita lämplig person som sakkunnig.

Naturvårdsverket fastställer arbetsordning för viltvårdsnämnden.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2001.

På regeringens vägnar

MARGARETA WINBERG

Hans Petterson
(Jordbruksdepartementet)

Tider för jakt efter kronhjort

Skåne län

Inom *kronhjortsområden* skall länsstyrelsen, efter hörande av viltvårdsnämnden, bestämma jakttiden till en eller flera perioder under tiden den andra måndagen i oktober–den 31 januari.

Övriga delar av landet

Inom *kronhjortsskötselområden* får jakten bedrivas under tiden den 16 augusti–den 31 januari. Under tiden den 16 augusti fram till den andra måndagen i oktober får jakten enbart avse hind och kalv och ske som smyg- eller vaktjakt.

Jakt för att förebygga skador av vilt

1) Sumpbäver, mårdhund, tvättbjörn, wapitihjort, sikahjort, vitsvanshjort, mufflonfår, frett, vildkanin, mink, mullvad, sorkar (även bisam), lämlar, råttor, skogsmöss, näbbmöss, husmus och amerikansk kopparand får jagas	den 1 juli–den 30 juni.
2) Vildsvin, räv, mårdhund, grävling, mård, iller, mink, hermelin, vessla, ekorre, vildkanin, mullvad, sorkar (även bisam), lämlar, råttor, skogsmöss, husmus, kråka, råka, kaja, skata, tamduva (stadsduva), björktrast (snöskata), gråsparv och pilfink som kommer in på gård eller i en trädgård och där kan orsaka skada eller annan olägenhet får jagas	den 1 juli–den 30 juni.
Jakträttshavare får under samma tid bedriva jakt efter sådana djur samt korp, havstrut, gråtrut och fiskmås 1. i en anläggning för att där förhindra skada eller annan olägenhet 2. på mark med jordbruksgrödor eller som används till yrkesmässig trädgårdsodling om djuren där orsakar skada på grödor och odling 3. om jakten sker på särskilt uppdrag av den eller de kommunala nämnder som fullgör uppgifter inom miljö- och hälsoskyddsområdet.	
3) Hare och vildkanin får jagas i handelsträdgård, anläggning för yrkesmässig fruktodling eller plantskola, om det behövs för att förhindra skador på träd eller trädplantor	den 1 jan.–den 15 april (hare) den 1 juli–den 30 juni (vildkanin).
4) Är anläggningen inhägnad i enlighet med de föreskrifter som Naturvårdsverket meddelar är jakt efter hare tillåten	den 1 juli–den 30 juni.

5) Gråsparv och pilfink som orsakar sanitär olägenhet i ladugårdar, livsmedelslager eller andra motsvarande anläggningar får jagas	den 1 juli–den 30 juni.
6) Korp, havstrut, gråtrut, fiskmås och skrattmås som uppträder vid flygplatser får jagas	den 1 juli–den 30 juni.
7) Årsunge av råka får jagas i Skåne län om det behövs för att förhindra sanitär olägenhet	den 10 maj–den 10 juni.
8) Grävling som förekommer i vilthägn samt rödräv och grävling som förekommer tillfälligt på ö, holme eller skär, får jagas om det behövs med hänsyn till viltvården	den 1 juli–den 30 juni.
9) Rödräv och korp får jagas, om det behövs för att skydda ungar av tamdjur inom område för uppfödning av tamdjur och i renskötselområdets kalvningsland	den 1 juli–den 30 juni.
10) Årsunge av grävling får jagas, om det behövs för att tillgodose lantbruket eller viltvården	den 1 juni–den 31 juli.
11) Om länsstyrelsen inte föreskrivit annat får älg som uppträder vid fält med oskördad gröda inom registrerat älgskötselområde jagas, om det behövs för att förebygga skada	den 16 aug.–den särskilda älgjaktstidens början.
12) Sädgås som uppträder vid fält med oskördad gröda i Östergötlands och Örebro län samt i Falköpings, Grästorps, Lidköpings, Mariestads, Skara, Skövde och Töreboda kommuner i Västra Götalands län får jagas, om det behövs för att förebygga skada	den 1 sept.–den 31 okt.

13) Sädgås som uppträder vid fält besådda med höstgrödor i Blekinge och Skåne län får jagas om det behövs för att förebygga skada	den 1 jan.–den 15 mars.
14) Grågås som uppträder vid fält med oskördad gröda får jagas i hela landet utom Dalarnas, Gävleborgs, Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län, om det behövs för att förebygga skada	den 20 juli–den 10 aug. (inlandsområdet) och den 20 juli–den 20 aug. (kustområdet).
15) Om det behövs för att förebygga skada, får kanadagås som uppträder vid fält med oskördad gröda eller som orsakar sanitär olägenhet jagas	den 1 juli–den 30 juni.
16) Mink som förekommer på holme eller skär eller inom område för viltuppfödning, hönsgård, fisk- eller kräftodling eller liknande anläggning eller i anlagt eller naturligt viltvatten där särskilda åtgärder vidtagits för andfåglar samt inom ett avstånd av 200 meter från sådana anläggningar får jagas	den 1 juli–den 30 juni.
17) Rödräv, grävling, hermelin, vessla, iller och mård får jagas inom område för viltuppfödning, hönsgård eller liknande anläggning samt inom ett avstånd av 200 meter från sådana anläggningar, om det behövs för att förhindra skada inom anläggningarna	den 1 juli–den 30 juni.
18) Koltrast och stare får jagas inom trädgård eller annan anläggning för yrkesmässig bär- eller fruktodling samt inom ett avstånd av 200 meter från sådana anläggningar, om det behövs för att förhindra skada inom anläggningarna	den 1 juli–den 30 sept.

19)
Ringduva som uppträder i flock och som orsakar skada i yrkesmässiga odlingar får jagas i sådana odlingar i:

Blekinge, Skåne och Hallands län	den 1 mars–den 31 aug.
Värmlands, Örebro, Västmanlands, Dalarnas, Gävleborgs, Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län	den 1 maj–den 31 juli.
Övriga delar av landet	den 1 maj–den 15 aug.

20)
Orsakas allvarlig skada eller olägenhet av att en fågel byggt bo i hus eller gård, får boet samt ägg eller ungar avlägsnas trots bestämmelserna om fredning.

Förbjudna medel och metoder för fångst och dödande

Icke-selektiva medel

Förbjudna medel eller metoder för fångst eller dödande av fåglar

– Användning av snaror, lim, krokar, bandspelare eller elektriska anordningar eller användning av blinda eller lemlästade levande fåglar som lockfåglar.
– Användning av artificiella ljuskällor, speglar, anordningar för belysning av målet eller siktanordningar för mörkerskytte vari elektronisk bildförstärkare eller bildomvandlare ingår.
– Användning av sprängämnen.
– Användning av nät eller fällor eller användning av beten som innehåller gift eller bedövningsmedel.
– Användning av halv- eller helautomatiska vapen med magasin som rymmer mer än två patroner.

Förbjudna medel eller metoder för fångst eller dödande av däggdjur

– Användning av blinda eller lemlästade djur som levande lockbete.
– Användning av bandspelare.
– Användning av elektriska eller elektroniska anordningar med förmåga att döda eller förlama.
– Användning av artificiella ljuskällor.
– Användning av speglar eller andra bländande anordningar.
– Användning av anordningar för belysning av målet.
– Användning av nattriktmedel med elektronisk bildförstärkare eller bildomvandlare.
– Användning av sprängämnen.
– Användning av nät med icke-selektivt utförande eller icke-selektiv användning av nät.
– Användning av fällor med icke-selektivt utförande eller icke-selektiv användning av fällor.
– Användning av gift eller beten som innehåller gift eller bedövningsmedel.
– Gasning eller utrökning.
– Användning av halv- eller helautomatiska vapen med magasinskapacitet som överstiger två patroner.

Transportmedel

Transportmedel från vilka fångst eller dödande av fåglar inte får ske

– Flygplan och motordrivna fordon.
– Båtar som framförs med högre hastighet än fem kilometer i timmen.

Transportmedel från vilka fångst eller dödande av andra djur än fåglar inte får ske

– Flygplan.
– Motorfordon i rörelse.

Fakta Info Direkt, tel. 08-587 671 00
Elanders Gotab, Stockholm 2001